

תת"ע 7817/04/16 - מדינת ישראל נגד גרנלר יום טוב

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

28 דצמבר 2016

תת"ע 7817-04-16 מדינת ישראל נ' גרנלר יום טוב

דו"ח תעבורה 53200509205

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
גרנלר יום טוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד כוזרי

הנאשם/ת - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר, בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

מטעם המאשימה העידו:

רס"ר מאיר כהן (ע"ת 1) אשר ערך את טופס ההזמנה לדין (ת/1). העד העיד כי ביום 4.2.16 בסמוך לשעה 03:15 נהג הנאשם בטרמינל 3 בנתב"ג. הנאשם חנה את רכבו כאשר במקום מסומן תמרור 513. לאחר שהנאשם הבחין בו, החל לרוץ לכיוון הרכב. העד ביקש מהנאשם כי יציג לו את רישיון הנהיגה אך הנ"ל החל בנסיעה וענה שבאפשרותו לרשום את מספר הרישוי של הרכב. העד ביקש בשנית מהנאשם לעצור תוך שהוא דפק על שמשת הרכב שהיתה כל העת פתוחה החלקה כך שהנאשם שמע בקשתו. הנאשם המשיך בנסיעה. העד רשם את מספר הרישוי של הרכב והודיע באמצעות הקשר לעצור את הרכב בהמשך. לאחר ששוטר אחר עצר את רכב הנאשם, הגיע ע"ת 1 למקום, זיהה את הנאשם, הסביר לו את חומרת העבירה ורשם דו"ח בהתאם.

העד ציין כי היה לבוש במדי משטרה מלאים.

עמוד 1

רס"ב עופר זרביב (ע"ת 2) ערך מזכר לדו"ח התנועה (ת/2). העיד כי קיבל את קריאתו של ע"ת 1, איתר את רכב הנאשם בנתב"ג, נסע במקביל אליו וכרז לו לעצור את נסיעתו. הנאשם עצר בשולי הכביש. הנאשם הציג בפניו את רישיון הנהיגה ואת תעודה המעידה כי הוא פנסיונר של המשטרה.

הנאשם אשר בחר להעיד, העיד כי הוא נהג הסעות ובאותו היום ביקש להוריד נוסעים בנתב"ג, אותם הוא מלווה מזה 7 שנים. מאחר והחניון היה מלא עד אפס מקום, הוא נאלץ להוריד את נוסעיו במקום אחר, בו מותרת הורדת הנוסעים לנהגי ההסעות. הנאשם הכחיש כי היה מחוץ לרכבו. לטענתו, בעודו נוסע לאחור, הגיע ע"ת 1 ודפק על שמשית הרכב. הנאשם ציין כי לא זיהה את העד אך מטרתו היתה לרשום לו "דו"ח". הנאשם אישר כי אמר לע"ת 1 לרשום את מספר הרכב ונסע מהמקום. בהמשך מאשר הנאשם כי נעצר על ידי ע"ת 2 והציג בפניו את הרישיונות. הנאשם שרטט את המקום (נ/1).

דין

לאחר ששמעתי עדויות הצדדים, הנני מעדיפה את גרסת המאשימה.

עדי התביעה העידו באופן ברור ועקבי. ע"ת 1 חזר והעיד מספר פעמים כי הנאשם היה מחוץ לרכבו כאשר הוא התקרב אל הרכב (כך בת/1, בעמוד 2 לפרוטוקול שורה 16, שורה 21 באותו עמוד, עמוד 3 שורה 5). עד התביעה המשיך והעיד כי היתה במקום תאורת רחוב (עמוד 2 לפרוטוקול שורה 21), והוא לבש מדי משטרה (ת/1).

מנגד, הנאשם סתר עצמו בעדותו. הנאשם העיד כי הבחין לראשונה בע"ת 1 כאשר זה דפק על שמשית הרכב (עמוד 5 לפרוטוקול, שורה 2). בהמשך שינה הנאשם גרסתו והעיד כי הבחין בניידת המשטרה נכנסת לאזור הורדת הנוסעים תוך שהיא חולפת על פני רכבו כאשר החל בנסיעה לאחור, ובשוטר רץ לכיוונו בין הרכבים (עמוד 5 לפרוטוקול, שורה 14-15). לאחר מכן טען, כי השוטר הגיע אל רכבו בעודו מוריד את הנוסעים (עמוד 5 לפרוטוקול, שורה 24).

לטענת הנאשם, כלל לא זיהה שמדובר בשוטר מאחר וזה ולא חבש כובע (עמוד 5 לפרוטוקול, שורה 32, עמוד 6 שורה 4). לא ברור אם כך, מדוע אמר לו לרשום את מספר הרכב ולרשום לו "דו"ח" (עמוד 4 לפרוטוקול שורה 18).

לבסוף, טען הנאשם כי ידע מטרת השוטר עת הקיש על חלונו: **"אנו יודעים מה מטרתו של השוטר. אנו מכירים את השוטר. אני ידעתי שהוא יכתוב לי דו"ח"** (עמוד 6 לפרוטוקול שורות 11-12).

נראה כי הנאשם ידע שמדובר בשוטר, ניסה לחמוק מרישום דו"ח חניה כזה או אחר ולא ציית להוראתו לעצור נסיעתו.

סוף דבר

מצאתי כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום והנני מרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ח כסלו תשע"ז, 28/12/2016 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד שנה , פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי שקלים, מאסר על תנאי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 68 .

צבר לחובתו 9 הרשעות קודמות.

נוכח חומרת העבירה מחד, ומאידך העבר התעבורתי שאיננו מכביד, כאשר מדובר בעבירה ראשונה מסוגה לחובת הנאשם, לאחר שבית משפט שמע את הראיות, ואכן לא מדובר במדרג גבוה של חומרת העבירה, לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1500 ₪.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים שווים ו רצופים החל מיום 1.2.17 ובכל 1 לחודש. היה והקנס או

שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית

עמוד 3

קנסות.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ח כסלו תשע"ז, 28/12/2016 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת, סגנית
נשיאה

הוקלד על ידי סיגל קדוש